

Introduktion

Många av oss har slitit med att rita och konstruera dubbelvävar på papper. Det är mycket att hålla reda på. Och det gäller att pricka rätt.

Det är gula rutor för att markera vilka trådar och inslag som ligger på rätsidan, röda rutor för rätbindningen och svarta för avigbindningen. Så tillkommer blå rutor för att sänka avigrådarna för rätinslagen. Är det en sammanbunden dubbelväv så tillkommer markeringar för anbindningarna. När man sedan är färdig med sitt bindemönster ska man konstruera solvning, trampning och uppknytning.

När jag började med att rita mina bindningar i WeavePoint försökte jag rita dubbelbindningar utifrån papperstänkandet. Det tog ett tag innan jag förstod hur man skulle ”markera med gult” i programmet.

Det här häftet är inte tänkt som ett undervisningsmaterial om dubbelvävar. Med ett antal exempel vill jag visa hur en dubbelväv byggs upp. Fördelen med ett vävprogram är att man hela tiden kan se vad som händer. Man lämnar helt enkelt pappret, med sina rutor i olika färger, och ser istället på väven, med sina varptrådar och inslag.

Jag går igenom det arbetssätt som jag själv har kommit fram till för att teckna dubbelväv. De första beskrivningarna är mer utförliga, vad gäller de kommandon som används, sedan blir de mer kortfattade. Jag utgår från att man har en vana med WeavePoint och hur man arbetar med ett vävprogram.

I WeavePoint finns en funktion för att konstruera dubbelväv. Det är en bra funktion, men har vissa begränsningar. Därför går jag först igenom hur man konstruerar en dubbelväv ”manuellt”.

Man kan läsa häftet rakt igenom och följa arbetsgången, men det bästa är att rita och på skärmen se hur mönstret konstrueras. Bilderna blir på så sätt tydligare. I programmet ges också möjligheten att se dem i större zom.

För att underlätta studiet finns filer, både i WeavePoint och som WIF, att ladda ner från vår hemsida. Gå till www.m-e.se/dubbelvav för att finna dem. Filerna består av första steget i exemplet. I Alternativ | Anteckningar finns samma beskrivning som i häftet. Man kan alltså också i själva programmet följa beskrivningen.

Det viktigaste för mig har varit att så tydligt som möjligt visa de olika lagren. Därför har jag valt ganska liten skillnad mellan de ljusa och de mörka färgerna. Vill man studera detaljer i bindningen bör man rita man upp den eller hämta filen från hemsidan.

Min förhoppning är att det här häftet ska ge en större förståelse för dubbelvävar, och genom att konstuerandet förenklas inspirera till egna kombinationer.

Visby i oktober 2009

Åsa Martinsson